

Leiklistin er álvarsom

Tað ræður um ekki at missa fótafestið og gerast ov hátíðarligur og sjálglaður, siga Olaf, Kristina og Páll, sum hava nomið sær útbúgving uttanlands

Nú er bert ein arbeiðsvika eftir hjá sjónleikarum at fáa tað seinasta upp á pláss í hvørjum leikluti sær.

Sjónleikurin "Glataðu Spælímenninir" verður frumsýndur næsta leygardag, og tá skal endaliga úrslitið verða liðugt at framföra fyri áskoðarum.

Tey hava valt leiklistina

Sosíalurin hevur hitt Kristinu Hansen, Olaf Johannesen og Páll Danielsen, sjónleikarar, sum hava felags fortíð sum áhuga-leikarar í Havnar Sjónleikarfelag, men sum síðani

hava nomið sær útbúgving í Danmark og Íslandi.

Páll Danielsen er 28 ára gamal, og útbúgvin á Århus Teater, har hann eisini starvast, eins og 31 ára gamli Olaf Johannesen.

Kristina Hansen er 26 ára gomul, og júst liðugt útbúgvin á Leiklistaskúlanum í Reykjavík.

Vit settu teimum ymsar spurningar, sum hava við núverandi arbeiði teirra at gera og um munin millum at virka sum yrkisleikari, sammett við byrjanina, tá tað at spæla sjónleik var ítriv, sum í vetrarhálvuni var at hittast í Sjónleikarhúsinum,

fara á páll har, men annars hava annað at gera um dagarnar.

Olaf heldur, at tað er áhugaverdari í dag - og kortini:

- Tað krevur meira av einum, enn eg ímyndaði mær, tá eg fór undir hetta arbeiði.

Páll: - Tað er ekki bert at "spæla" sjónleik, men heldur at vera sannfördur um tað, sum tú fæst við. Tú orkar eisini betur, tá tú t.d. ekki skal arbeiða í Timburhandlinum um dagin

Olaf: - Mínar vónir og ímyndir vóru kanska øðrvísi, tí eg eri uppaldur í sjónleikarumhvørvi, og

visti hvat hetta innibær. Eitt er at vera áskoðari, annað er at vera sjónleikari sjálvur.

At vera áhugaleikari, er at gleðast við tað, sum tú fæst við, uttan tó at hugsa so nógv um, hvat tú gert á palli og hví.

Í álvara og gaman

Álvarin kemur so hvørt sum frálíður, og tað er sjónleikalist á ein annan hátt. Tað snýr seg eisini hinvegin um, ekki at fara so álvarsliga til verka, at tú missir gleðina við at spæla.

- Tú noyðist at hava eina ávaring innbygda, sum pilkar teg niður á jørdina aftur, um tú missir fótafestið við tær sjálvum, og gerst hátíðarligur ella sjálglaður.

Kristina: - Tað var bara so stuttligt at spæla í Sjónleikarhúsinum, men tað snúði seg eisini um samanhald og tað at vit vóru fleiri um eina uppgávu. Tað er tó umráðandi, ekki at missa tann neistan, sum gevur tær gleðina at vera við í sjónleiki, tá tú gerst yrkisleikari.

Páll: - Sjónleikur er eisini at hava ymsar leiklutir og at framföra í bæði skemtiligum og álvarsligum leikum. Eg meini, at tað eisini kann vera at finna tað álvarsliga í einum skemtileiki, og tað skemtliga í einum álvarsligum leiki.

- Er tað strævið at virka sum yrkisleikari, finna ar-

beiði og virka fyri at onnur fáa eyguni á tykkum?

- Tað er einki lætt lív at verasjónleikari, og tú noyðist at gera nógv, til tess at leikhússtjórar og onnur fáa áhuga fyri tær. Tað eru nógvir sjónleikarar til, og ekki nóg mikið av arbeiði til allar.

Einki átta til fyra starv

Páll: - Onkuntíð heldur tú, at tað hevði verið einfaldari við einum átta til fyra arbeiði, men tað er bert í løtunum.

Olaf: - Nú havi eg verið sjónleikari í sjeið ár, og hóast eg havi fingið nógvir avbjóðingar, so havi eg øll hesi árin ivast í, hvørt eg skuldi vera sjónleikari frameftir ella ekki.

Nú havi eg gjørt av at halda fram.

Eg vil siga tað, sum aðrir sjónleikarar hava sagt: "Koddin hjá sjónleikarnum skal vera fyltur við iva". Tá ert tú á rættari leið, í einki í hesum virki er sjálvsagt ella gjørt frammanundan. Sjónleikarar, tá tað er best?

Kristina: - Tað er at arbeiða við sær sjálvum, fyri at geva øðrum eina uppliving. Tað merkir, at tú setur gongd á hugflogið hjá áskoðarum og fær hann at hugsa. Tað er hugaligt.

Áskoðarnir bera teg

Olaf: - Tað er tá tú fært á-

í løtuni eru tey við í sjónleikinum "Glataðu Spælímenninir", men tað er ekki nóg at frætta júst nú, tá seinasta homd verður lagt á arbeiðið, sum vit kunnu síggja frá komandi leygardegi: Fremst Olaf Johannesen, Kristina Hansen og Páll Danielsen

**Orð: Dagny
Mynd: Kalmar**

skoðarnir í salinum við tær og kennir, at tú verður borin fram, og at tað eydnast.

Páll: - Tað er áskoðarin sum avger, hvussu leikurin hildnast.

Kristina: - Tað fullkomna er ekki til, og um tú heldur tað, missir tú tamarhaldið.

- Tað fullkomna í eini framförsu er ekki at ganga og siga alt rætt eftir handritinum. Tú krevur eisini onkran at spæla saman við, eitt samspæl, sum gevur eina heild. Tí er tað ekki bert tín leiklutur sum skal fram, men heldur í samspæli við onnur.

Olaf: - Tað er sum klaver-spælarin, sum sigur við seg sjálvur: "Nú skal eg spæla so fullfíggið, at eingin hevur hoyrt slíkt áður".

Framhald á síðu 18

ÁLITID Í GUNDADALI!

NÚ ER AFTUR TÍÐ AT HUGSA UM DEKKINI!

Koyr inn á støðina í Gundadali, so avgreiða vit montering og avbalansering í eini handavending! Og so bjóða vit ókeypis oljuskift eisini!

STØKK INN Á STATOIL!

Fyri at vera vísur í skjótari tænastu, ring 14771 og avtala tíð.

STATOIL

Bilverkstaðið í Gundadali
Høydalsvegur 44
100 Tórshavn
Tlf. 14771